

Dz.U. 1999 Nr 80 poz. 904

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 września 1999 r.

**w sprawie obrotu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny wierzytelnościami
nabywanymi od banków, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności.**

Na podstawie art. 4 ust. 2a ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz.U. z 1995 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 133, poz. 654, z 1997 r. Nr 24, poz. 119, Nr 79, poz. 484, Nr 85, poz. 538, Nr 88, poz. 554 i Nr 140, poz. 940, z 1998 r. Nr 108, poz. 685 i Nr 162, poz. 1121 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 399) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa formę organizacyjno-prawną, szczegółowe zasady, zakres i tryb obrotu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, zwany dalej „Funduszem”, wierzytelnościami nabywanymi przez Fundusz od banków, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności, zwanymi dalej „wierzytelnościami”.

§ 2.

Fundusz, działając w zakresie udzielania pomocy bankom, nabywa i zbywa wierzytelności, o których mowa w § 4 ust. 1.

§ 3.

Fundusz dokonuje obrotu wierzytelnościami przy pomocy Biura Funduszu.

§ 4.

1. Fundusz może nabywać bezsporne wierzytelności pieniężne banków, z wyjątkiem wierzytelności zagrożonych.
2. Do wierzytelności zagrożonych zalicza się w szczególności wierzytelności:
 - 1) którymi opóźnienie w spłacie należności głównej lub odsetek wynosi więcej niż 3 miesiące,
 - 2) wobec dłużników postawionych w stan likwidacji, z wyjątkiem gdy likwidacja następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz.U. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673, Nr 121, poz. 770, Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 400),
 - 3) wobec dłużników, co do których została ogłoszona upadłość,
 - 4) wobec dłużników, przeciwko którym bank złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego lub rozpoczął postępowanie mające na celu zaspokojenie swojej należności z przedmiotów zabezpieczenia w innym trybie,

- 5) wobec dłużników, których miejsce pobytu jest nieznane i których majątek nie został ujawniony,
- 6) wobec dłużników, których sytuacja ekonomiczno-finansowa pogorszyła się nieodwracalnie w sposób uniemożliwiający spłacenie długu,
- 7) obciążone prawami na rzecz osób trzecich, a także zajęte w postępowaniu egzekucyjnym lub zabezpieczającym.

§ 5.

Nabywanie przez Fundusz wierzytelności banków może być finansowane wyłącznie ze środków funduszu pomocowego w wysokości nie przekraczającej 20% funduszu pomocowego do wykorzystania w danym roku.

§ 6.

1. Nabycie wierzytelności następuje na wniosek zainteresowanego banku.
2. Bank występujący z wnioskiem o nabycie przez Funduszu wierzytelności powinien dołączyć do wniosku wykaz wierzytelności oferowanych do zbycia wraz z ich opisem oraz kompletem dokumentów pozwalających na ocenę stanu prawnego i faktycznego tych wierzytelności.
3. Opis, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać w szczególności:
 - 1) oznaczenie dłużnika banku wraz z przedstawieniem jego sytuacji finansowej,
 - 2) kwotę wierzytelności ze wskazaniem należności głównej, odsetek i innych należności ubocznych,
 - 3) datę powstania wierzytelności oraz terminy i warunki jej spłaty,
 - 4) informacje o ustanowionych zabezpieczeniach wierzytelności.
 - 5) dotychczasowy przebieg działań w zakresie dochodzenia należności wynikających z wierzytelności.

§ 7.

1. Fundusz ustala, które z oferowanych przez bank wierzytelności mogą być nabyte przez Fundusz i zawiadamia o tym bank.
2. Przy wyborze wierzytelności do nabycia Fundusz kieruje się oceną sytuacji finansowej banku-wnioskodawcy i analizą jakości wykazanych przez niego wierzytelności, ze szczególnym uwzględnieniem możliwości ich spłaty.

§ 8.

Fundusz zawiera z bankiem umowę określającą warunki nabywania wierzytelności tego banku.

§ 9.

1. Fundusz może zbyć wierzytelność za cenę niższą niż cena jej nabycia, z zastrzeżeniem § 10 ust. 4.
2. Cena zbycia wierzytelności nie może być niższa niż 50% ceny jej nabycia.

§ 10.

1. W umowie nabycia przez Fundusz wierzytelności można zastrzec możliwość odkupu tej wierzytelności przez bank zbywający.
2. Umowa, o której mowa w ust. 1, w części dotyczącej odkupu powinna określać:
 - 1) termin, do którego bank może wykonać prawo odkupu wierzytelności,
 - 2) cenę odkupu,
 - 3) formę i terminy zapłaty przez bank.
3. Cena odkupu, o której mowa w ust. 2 pkt 2, powinna uwzględniać cenę zakupu wierzytelności wraz z kosztami związanymi z zakupem poniesionymi przez Fundusz, powiększoną co najmniej i stopę oprocentowania, jaka jest pobierana przy udzielaniu bankom pomocy w formie pożyczki, oraz pomniejszoną o kwotę stanowiącą różnicę między częścią wierzytelności odzyskaną przez Fundusz w okresie od nabycia tej wierzytelności od banku do jej odkupu przez bank a kosztami poniesionymi przez Fundusz w związku z odzyskaniem tej części wierzytelności.
4. W przypadku skorzystania przez bank zbywający z prawa odkupu zastrzeżonego w umowie nabycia wierzytelności, cena zbycia wierzytelności przez Fundusz nie może być niższa niż cena odkupu, ustalona zgodnie z ust. 3.
5. Fundusz, w terminie określonym w umowie, przekaze bankowi odkupującemu wierzytelności informacje o rodzajach i skutkach działań, jakie podjął w stosunku do dłużnika.

§ 11.

Nabywając wierzytelność, co do której zostało zastrzeżone prawo odkupu, Fundusz może żądać ustanowienia zabezpieczenia należności wynikających z takiej wierzytelności.

§ 12.

1. Fundusz może zbyć osobie trzeciej, z zastrzeżeniem § 13, nabyte od banku wierzytelności, o ile w umowie o nabycie wierzytelności nie postanowiono inaczej.
2. Nabyte od banków wierzytelności, z zastrzeżeniem § 13, Fundusz zbywa w drodze pisemnego przetargu nieograniczonego lub w drodze oferty ogłoszonej publicznie (sprzedaż publiczna). W ofercie ogłoszonej publicznie Fundusz określa cenę sprzedaży wierzytelności.
3. Zamiar sprzedaży wierzytelności Fundusz ogłasza co najmniej w jednym dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz w miejscu publicznie dostępnym w swojej siedzibie.
4. Wyznaczony przez Fundusz termin składania ofert nie może być krótszy niż 3 tygodnie od daty ogłoszenia przetargu.
5. Przystępujący do przetargu wnoszą wadium w wysokości określonej przez Fundusz. Fundusz może odstąpić od pobierania wadium od przystępujących do danego przetargu.
6. Fundusz dokonuje wyboru najkorzystniejszej oferty w ciągu dwóch tygodni od upływu terminu składania ofert. Kryterium wyboru najkorzystniejszej oferty stanowi w szczególności cena zakupu od Funduszu wierzytelności oraz warunki płatności zaproponowane przez oferenta.
7. Fundusz informuje o wyborze oferty, zamieszczając, w miejscu publicznie dostępnym w swojej siedzibie, ogłoszenie wskazujące firmę (nazwę) i siedzibę tego, którego ofertę wybrano.

8. Fundusz zawiera z wybranym oferentem pisemną umowę sprzedaży wierzytelności nabytej uprzednio od banku.
9. O dokonanej sprzedaży wierzytelności Fundusz niezwłocznie zawiadamia dłużnika.

§ 13.

1. W przypadku gdy wierzytelność nabyta przez Fundusz wynika z czynności objętych tajemnicą bankową, nabywcą wierzytelności może być tylko bank.
2. Wierzytelności, o których mowa w ust. 1, nie mogą być zbywane w drodze publicznej sprzedaży.
3. Fundusz zbywa wierzytelności, o których mowa w ust. 1, na podstawie oferty skierowanej wyłącznie do banków lub w drodze przetargu ograniczonego, zapraszając do składania ofert imiennie oznaczone banki.
4. Fundusz zaprasza do składania ofert taką liczbę banków, nie mniejszą jednak niż pięć, która umożliwi wybór najkorzystniejszej oferty, konkurencję i sprawne zbycie wierzytelności.
5. W sprawach dotyczących ofert, wnoszenia wadium i sprzedaży wierzytelności, stosuje się także przepisy § 12 ust. 4-6 oraz ust. 8 i 9.

§ 14.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

§ 15.

§ 16.

§ 17.